З НОВЫМ НАВУЧАЛЬНЫМ ГОДАМ!

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі ўніверсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМАЎ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 1 (546) | Субота, 3 верасня 1983 года | Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

Першага верасня ранкам ля вучэбнага корпуса № 1 адбылося традыцыйнае пасвячэнне першакурснікаў у студэнты. Для тых, хто атрымаў магчымасць набываць вышэйшую адукацыю ў вядучай навучальнай установе Беларускага Палесся, гэты дзень запамятаецца на многія гады.

Фотарэпартаж з урачыстага ўступлення першакурснікаў у дружную студэнцкую сям'ю будзе змешчаны ў наступным нумары нашай газеты.

НАШ ПЕРШАКУРСНІК: ХТО ЁН?

КОЖНЫ год 1-га верасня задаёмся мы гэтым пытаннем, калі глядзім на новае папаўненне вялікай студэнцкай сям'і Гомельскага дзяржаўнага універсітэта. Глядзім на радасныя, шчаслівыя твары юнакоў і дзяўчат, якія нядаўна перажылі хваляванні ўступных экзаменаў і адчулі сябе акрыленымі, калі ўбачылі свае прозвішчы ў спісе залічаных на першы курс універсітэта. Цяпер яны — студэнты!

Першакурснікамі нашага універсітэта сёлета стала 750 учарашніх школьнікаў, былых воінаў, маладых рабочых. У параўнанні з леташнім набор зменшыўся на 50 чалавек: па 25 — на геафак і аддзяленне арганізацыі механізаванай апрацоўкі эканамічнай інфармацыі.

У ліку першых, хто быў залічаны ва універсітэт, сталі 67 выпускнікоў яго падрыхтоўчага аддзялення. На астатнія 683 месцы было пададзена 1382 заявы. Гэта крыху больш двух чалавек на месца. Такім чынам, конкурс адпавядаў мінулагодняму. Сярэдні бал атэстатаў абітурыентаў склаў 4,49 — на адну сотую вышэй, чым у папярэднім годзе. Характэрна, што сярэдні бал паступаючых ва універсітэт з кожным годам павышаецца. Самы высокі конкурс — 3,4 чалавека на месца быў на аддзяленне эканомікі працы, 2,8 — на гістарычнае аддзяленне, 2,7 — на факультэт фізвыхавання, 2,4 — на біяфак і аддзяленне АМАЭІ, 2,1 — на аддзяленне рускай мовы і літаратуры, 2 — на геалагічны факультэт, 1,8 — на аддзяленне беларускай і рускай мовы і літаратуры, 1,6— на спецыяльнасць прыкладная матэматыка, 1,8 — на фізічны факультэт і спецыяльнасць матэматыка. Дарэчы заўважыць, што сёлета конкурс узрос на спецыяльнасці «эканоміка працы», «біялогія», «беларуская і руская мова і літаратура», АМАЭІ, а на астатніх ён застаўся на мінулагоднім узроўні або знізіўся. Значна менш было жадаючых паступаць на спецыяльнасць «прыкладная матэматыка». Гэта вынік таго, што на матэматычным факультэце не дабіліся, каб на спецыялістаў гэтага профілю быў шырокі попыт.

У 595 абітурыентаў сярэдні бал атэстатаў быў 4,5 і 5,0. Ва універсітэт паступіла 112 медалістаў і 45 выдатнікаў тэхнікумаў і прафесіянальна-тэхнічных вучылішчаў. Гэта некалькі больш, чым у мінулым годзе.

Па эксперыменту экзамены здавала 570 абітурыентаў. Аднак толькі 259 з іх атрымалі права быць залічанымі пасля двух экзаменаў. Гэта значна менш, чым летась. Пераважная большасць медалістаў пацвердзіла свае глыбокія веды ўжо на першым экзамене і не здавала астатнія. Менш падрыхтаванымі да паступлення ва універсітэт аказаліся выдатнікі ПТВ.

Прахадны бал характарызуецца наступнымі паказчыкамі: эканоміка працы — 21,5 (летась — 20,5), аддзяленне гісторыі — 21,5 (20,5), АМАЭІ — 20,0 (19,5), аддзяленне рускай мовы і літаратуры — 19,5 (20), геалагічны факультэт — 19,5 (17,5), прыкладная матэматыка — 19,5 (20), біяфак— 19,0 (18,5), аддзяленне беларускай і рускай мовы і літаратуры — 18,0 (17,5), фізічны факультэт — 18,0 (17,5), матэматыка — 16,5 (18), фізічнае выхаванне — 27,5 (28).

Як і ў папярэднія гады, ва універсітэт паступала найбольшая колькасць абітурыентаў з г. Гомеля і Гомельшчыны. Сярод залічаных, у прыватнасці, 306 гамяльчан і 222 — з нашай вобласці, 113 першакурснікаў з іншых населеных пунктаў рэспублікі і толькі 44 — з-за яе межаў.

Нельга не звярнуць увагу і на тое, што ў нашым універсітэце з кожным годам сярод першакурснікаў павялічваецца колькасць дзяўчат і змяншаецца—юнакоў. Сёлета суадносіны складаюць адпаведна 557 і 193 (летась — 545 і 255).

Сярод залічаных на першы курс 45 юнакоў, якія ўжо адслужылі ў радах Савецкай Арміі, 221 чалавек атрымаў пэўную працоўную загартоўку, 73 накіравана на вучобу прадпрыемствамі і арганізацыямі.

За лік першакурснікаў на 16 чалавек (летась — на 10) павялічылася партыйная арганізацыя універсітэта.

Сярод сёлетніх першакурснікаў пераважаюць беларусы — 73 працэнты, рускія — 20, украінцы — 6, іншых нацыянальнасцей — 1 працэнт. Першыя дзве лічбы абсалютна адпавядаюць мінулагоднім. На адзін працэнт прыбавілася ўкраінцаў — юнакоў і дзяўчат з суседняй братняй рэспублікі.

Сёлета, як і ў папярэднія гады, уступныя экзамены ў цэлым прайшлі арганізавана, патрабавальна і добразычліва — ў адпаведнасці з рэкамендацыямі Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі СССР. Пацвярджэннем таму— адсутнасць аргументаваных апеляцый.

У дружную студэнцкую сям'ю улілося 326 дзяцей рабочых, 367 — служачых, 57 — калгаснікаў. Сярэдні атэстат залічаных на першы курс складае 4,57. Гэта лічба ў пэўнай ступені сведчыць аб тым, што да нас прыйшло папаўненне з добрай школьнай падрыхтоўкай, з вялікім жаданнем набыць абраную спецыяльнасць. І прафесарска-выкладчыцкі састаў універсітэта з усёй шчодрасцю будзе перадаваць сёлетнім першакурснікам свае багатыя веды, выхоўваць іх у духу камуністычнай маралі, каб праз пяць гадоў стараннай вучобы і актыўнай грамадскай дзейнасці са сцен ГДУ яны выйшлі высокакваліфікаванымі і ідэйна загартаванымі спецыялістамі!

Т. ЯЗЭПАВА,
адказны сакратар прыёмнай камісіі.

У ПАРТКОМЕ

На гэтым тыдні адбылося першае ў бягучым навучальным годзе пасяджэнне партыйнага камітэта. На яго парадку асноўным было пытанне «Аб задачах партарганізацый, дэканатаў, кафедр і лабараторый, вынікаючых з пастановы ЦК КПСС і Савета Міністраў СССР «Аб мерах па паскарэнню навукова-тэхнічнага прагрэсу ў народнай гаспадарцы». З дакладамі выступілі намеснік загадчыка навукова-даследчага сектара С. Я. Пашук і член парткома, загадчык кафедры оптыкі А. М. Сердзюкоў.

Па абмеркаванаму пытанню прынята адпаведная пастанова.

Партыйны камітэт разгледзеў кадравыя і некаторыя іншыя пытанні ўніверсітэцкага жыцця.

НА САВЕЦЕ УНІВЕРСІТЭТА

На гэтым тыдні адбылося пасяджэнне Савета універсітэта. Аб гатоўнасці ГДУ да новага навучальнага года далажылі на Савеце загадчыца бібліятэкі **В. М. Касцючэнкава**, прарэктар па АГР **В. А. Шаўчэнка**, загадчыца вучэбнага аддзела **Н. І. Папкова.**

На Савеце зацверджаны ўдакладнены перспектыўны план тэхнічнага пераасначэння універсітэта на 1983—1985 гг. і мерапрыемствы па правядзенню на базе нашага універсітэта рэспубліканскага навукова-метадычнага семінара прарэктараў па вучэбнай рабоце ВНУ.

Прарэктар па вучэбнай рабоце, член-карэспандэнт АН БССР **Л. А. Шамяткоў** выступіў са справаздачай аб камандзіроўцы ў ПНР на міжнародны матэматычны кангрэс.

На Савеце выбраны на вакантныя і перавыбраны на займаемыя пасады прафесарска-выкладчыцкі састаў. Разгледжаны іншыя пытанні універсітэцкага жыцця.

У рабоце Савета універсітэта прынялі ўдзел загадчык адзела навукі і навучальных установ ЦК КПБ Ю. П. Смірноў і загадчык аддзела навукі і навучальных установ абласнога камітэта партыі Б. М. Збароўскі.

Слова—першакурсніцы

МАРА ЗДЗЕЙСНІЛАСЯ

Так атрымалася, што я нядоўга вагалася, кім мне быць пасля заканчэння школы.

Прафесія настаўніка ў нашай сям'і, можна сказаць, традыцыйная. Адзін дзядуля, Васіль Ануфрыевіч Цобанаў, доўгі час быў дырэктарам Баравікоўскай сярэдняй школы Светлагорскага раёна. Там жа мая бабуля, Ганна Якаўлеўна, трыццаць сем гадоў працавала настаўніцай пачатковых класаў. Другі дзядуля, Мікалай Назаравіч Воінаў, і цяпер працуе настаўнікам Канічаўскай пачатковай школы Веткаўскага раёна. Ён — выдатнік асветы СССР і БССР, а вопыт яго работы неаднаразова абагульняўся Міністэрствам асветы БССР. Мае бацькі закончылі Гомельскі дзяржаўны педагагічны інстытут імя В. П. Чкалава. Яны і сёння выхоўваюць падрастаючае пакаленне. А калі падлічыць, то ў нашай сямейнай дынастыі працуе 14 педагогаў. Іх агульны стаж па навучанню і выхаванню дзяцей складае 250 гадоў.

Няма больш мірнай і ганаровай прафесіі, чым настаўнік. Менавіта ад настаўніка залежыць выхаванне актыўнай жыццевай пазіцыі кожнага чалавека. Ён вучыць разумець прыгожае, выхоўвае лепшыя маральныя якасці, прывівае любоў да нашай сацыялістычнай Радзімы.

Сёння над намі мірнае неба, і я мару прысвяціць сваё жыццё самай гуманнай, ганаровай, але вельмі адказнай прафесіі. Я надзвычай шчаслівая, што ў год саракавой гадавіны вызвалення Гомеля ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў стала студэнткай адной з вядучых навучальных устаноў Беларускага Палесся.

А. ВОІНАВА,
студэнтка гісторыка-філалагічнага факультэта.

На кафедры беларускай мовы ўжо з першага курса студэнты актыўна далучаюцца да навукова-даследчай работы, паглыбленага вывучэння багатых крыніц роднай мовы.

На здымку: загадчык кафедры беларускай мовы заслужаны дзеяч навукі БССР, прафесар У. В. Анічэнка сярод членаў навуковага гуртка па беларускаму мовазнаўству. Абмяркоўваюцца вынікі работы над слоўнікам мовы Янкі Купалы.

Фота К. Дамітэркі.

ХАРЧОВАЯ ПРАГРАМА—СПРАВА АГУЛЬНАНАРОДНАЯ

СТАЛАСЦЬ

ГЭТЫМ СЛОВАМ МОЖНА АХАРАКТАРЫЗАВАЦЬ СТУДЭНЦКІ БУДАЎНІЧЫ АТРАД «ВОЛАТЫ» ФІЗІЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА ГДУ

Цяжка паверыць, што яшчэ нядаўна тут нічога не было акрамя рэдкага хваёвага лесу, хмызняку. Цяпер жа на некалькі гектараў, як акінуць вокам, раскінулася будоўля. Стаяць новенькія, «з іголачкі» памяшканні для ўтрымання жывёлы, кармацэх, кацельная, пракладзена цеплатраса... А акружае будоўлю, цягнецца на некалькі кіламетраў, канал для адводу падземных вод ад новабудоўлі.

— Вось гэты канал і пракладалі байцы СБА «Волаты», — расказвае прараб Рэчыцкай МПМК-59 Аляксандр Нікандравіч Казаннікаў. Гэта іх самы галоўны аб'ект. Але ж паспелі зрабіць нямала студэнты і на ўзвядзенні памяшканняў будучага буйнейшага ў Рэчыцкім раёне комплексу па адкорму 24 тысяч галоў свіней. Пачала яго будаўніцтва Рэчыцкая МПМК-59 у мінулым годзе. Першую чаргу свінакомплексу ў калгасе «Савецкая Беларусь» трэба ўвесці да новага года. Таму дапамога студэнцкага атрада з Гомельскага дзяржаўнага універсітэта вельмі нам спатрэбілася. З першых дзён працы тут, на узводзімым комплексе каля пасёлка Май калгаса «Савецкая Беларусь», працягвае А. Н. Казаннікаў, «Волаты» паказалі сябе вельмі працалюбівымі, стараннымі.

Было прыемна пачуць словы ўдзячнасці аб студэнтах ГДУ яшчэ ад аднаго прараба будоўлі — Пятра Лявонавіча Шалейкі. Ён прысвяціў усё сваё жыццё будаўнічай справе: пачынаў з простага рабочага, быў брыгадзірам, майстрам, цяпер вось прараб. Таму добра ведае Пётр Лявонавіч цану тым людзям, хто хварэе душой за даручаную справу, не шкадуе свае сіл, каб зрабіць усё сумленна. Менавіта такія жылкі адказнасці і добрасумленнасці заўважыў ветэран-будаўнік у байцоў з «Волатаў».

— Малайцы, хлопцы! Паказвалі прыклад у працы не толькі нашым будаўнікам, але і тым, хто штодзённа прыязджае на дапамогу нам з арганізацый, прадпрыемстваў, устаноў г. Рэчыцы.

Працаздольнасць любога студэнцкага атрада ў многім залежыць ад таго, як забяспечыць іх франтам работ арганізацыя, з якой СБА заключыў дагавор. Трэба сказаць, што байцам «Волатаў» у гэтых адносінах вельмі пашанцавала. Рэчыцкая МПМК-59 Гомельскага аб'яднання «Міжкалгасбуд» з першых жа дзён прадаставіла атраду «Волаты» усё неабходнае. А. Н. Казаннікаў пажартаваў нават: «Усё самае лепшае — для студэнтаў». Гасцінна сустрэла юнакоў і кіраўніцтва калгаса «Савецкая Беларусь», дзе будуецца фабрыка па вытворчасці свініны: у пасёлку Май рабятам для жылля аддалі пачатковую школу, добра забяспечвалі харчаваннем. Зразумела, што студэнты ў даўгу не засталіся. Меліярацыйны канал вакол свінакомплексу, умацаванне якога і было галоўнай іх задачай, хутка набываў неабходны выгляд. Віця Кузьміч, Саша Качура, Юра Крот, Міша Бабруйка, Толя Кручко, Іван Мароз, Віця Кайдуноў і іншыя рабяты старанна і ўмела рабілі сваю справу: нарыхтоўвалі калы, моцнымі ўдарамі молата забівалі іх у грунт, потым звязвалі спецыяльнымі вязанкамі з сухога галля — фашынамі і затым ужо абкладвалі канал нарэзаным дзёранам. Так дзень за днём было пройдзена звыш шасці кіламетраў.

Заданне на канале рабяты закончылі раней запланаваных тэрмінаў. Затым іх працавітыя рукі спатрэбіліся для выканання іншых работ на комплексе: накрыць дахам узведзеныя будынкі свінарнікаў, пракласці дарогу для раздачы кармоў... Але замест поўнага саставу атрада — 21 байца — прадстаяла працаваць на комплексе 9 студэнтам. Так рашылі самі рабяты, калі даведаліся, што побач, у суседнім саўгасе «Камсамольскі», самай адсталай гаспадарцы ў Рэчыцкім раёне, склалася крытычная сітуацыя з жывёлагадоўчымі памяшканнямі: яны ў паўразбураным стане. І гэта, зразумела, пагражае нармальнай зімоўцы жывёлы.

Абком камсамола ўзяў шэфства над адстаючай гаспадаркай, вырашыў дапамагчы саўгасу правесці рэканструкцыю памяшканняў сіламі байцоў студэнцкіх будаўнічых атрадаў. Прапаноўваўся такі варыянт: выдзеліць з кожнага СБА, які працуе на аб'ектах у Хойніцкай зоне (сюды ўваходзіць і Рэчыцкі раён) па 3—4 байцы і стварыць ударны студэнцкі атрад для работы ў саўгасе «Камсамольскі». На гэта, зразумела, затрацілася б нямала часу. Да таго ж трапілі б у атрад байцы самыя розныя, не спазнаўшы раней адзін аднаго ў сумеснай працы ў час летняга семестра. Спатрэбіўся б пэўны перыяд для адаптацыі, «прыціркі» характараў... Выдатна разумелі гэта камандзір і камісар СБА «Волаты» Ігар Новік і Рыгор Кажамяка.

— А што, калі ўзяцца за гэту справу нашым рабятам? Раздзяліцца на два атрады, аднаму застацца тут, у пасёлку Май, на свінакомплексе, астатнім — паехаць у саўгас «Камсамольскі»? — вынеслі яны сваю прапанову на абмеркаванне байцоў атрада. Іх рашэнне было аднадушным:

— Канешне, дапаможам саўгасу!

І вось дзевяць юнакоў працягвалі працаваць на комплексе, астатнія дванаццаць адправіліся ў «Камсамольскі».

Усе арганізацыйныя пытанні вырашыліся на месцы новым дырэктарам саўгаса Іванам Сямёнавічам Крэсла хутка і дакладна. Яму, толькі месяц назад прызначанаму на гэту пасаду ў адстаючую гаспадарку, студэнцкія рукі былі так неабходны! Закіпела работа. Віталь Яшын, Мікалай Севасцьянаў, Пётр Балобан, Мікалай Сакун і іншыя рабяты пачалі рэканструкцыю, а дакладней, гэта можна назваць будаўніцтва трох кароўнікаў, цялятніка, гаража для сельскагаспадарчай тэхнікі.

Натуральна, прыбавілася клопатаў у камандзіра атрада Ігара Новіка. Што ні кажы, цяпер трэба было паспяваць на два аб'екты. Адлегласць паміж імі — дзесяткі кіламетраў. Кіраўніцтва будоўлі ў п. Май выдзеліла нават для патрэб атрада спецыяльную грузавую машыну з вадзіцелем МПМК-59 Генадзем Сідаравым. Таму і быў у курсе спраў на двух аб'ектах камандзір.

Ці не адбілася адмоўна на рабоце такое «распыленне» атрада? Аб'ём жа капітальных укладанняў, які планавалася асвоіць на будаўніцтве свінакомплексу, заставаўся ранейшым — 35 тысяч рублёў, а колькасць байцоў зменшылася амаль удвая?

— Наадварот, адыграла станоўчую ролю, — зазначыў Алег Аляксандравіч Каралёў, прараб, які непасрэдна кіраваў работай студэнтаў у п. Май. — Яны выконвалі норму і за тых рабят, якія паехалі ў саўгас «Камсамольскі».

У дзень майго прыезду на будаўніцтва комплексу ў калгасе «Савецкая Беларусь» рабяты ўжо закончылі сваю работу на гэтым аб'екце і збіраліся пераязджаць на дапамогу астатнім байцам «Волатаў» — у саўгас «Камсамольскі». Там яшчэ спраў хопіць не толькі да канца працоўнага лета. Акрамя жывёлагадоўчых памяшканняў, вырашылі студэнты адрамантаваць і вясковы клуб, фельчарска-акушэрскі пункт. Каб справіцца з намечанымі планамі, рабяты прасілі дазволу ў рэктараце застацца ў саўгасе да 10 верасня. Сярод іх сем студэнтаў-пяцікурснікаў.

«Волаты» даказваюць на справе, што яны могуць не дзеля «доўгага рубля» або славы. Зусім не за гэтым ехалі яны сюды, а з тым намерам, каб па-сапраўднаму адчуць сябе вельмі патрэбнымі там, дзе цяжка, дзе іх рабочых рук калі і спадзяваліся на іх. Не толькі на будоўлі паказалі, на што вартыя студэнты. У час жніва і нарыхтоўкі кармоў пасля працоўнага дня яны перапалапацілі дзесяткі тон збожжа, засціртавалі 50 тон саломы. Усё гэта яскрава сведчыць аб тым, што студэнцкі атрад «Волаты» фізічнага факультэта з'яўляецца сапраўдным калектывам аднадумцаў, які здольны вырашаць любыя задачы. Заслуга ў гэтым яго важакоў — камандзіра і камісара, які, як кажуць, знаходзяцца «на сваім месцы». Ігару Новіку і Рыгору Кажамяку ўласцівы менавіта тыя якасці, без якіх не можа атрымацца сапраўднага важака калектыву: дзелавітасць, патрабавальнасць, адказнасць. Набылі іх рабяты ў час летніх працоўных семестраў, у сумеснай рабоце са сваімі байцамі.

У наступным годзе атрад «Волаты» адзначыць свой дзесяцігадовы юбілей. Можна з упэўненасцю сказаць: за гэты час ён змог набыць выдатныя працоўныя традыцыі, якія прадцягваюць і памнажаюць цяперашнія яго байцы. Па выніках сацыялістычнага спаборніцтва СБА універсітэта ў працоўным семестры-82 «Волаты» былі сярод атрадаў-пераможцаў. Не здадуць высокіх пазіцый яны і сёлета. У гэтым можна было пераканацца ў час майго знаходжання на працоўных аб'ектах атрада ў Рэчыцкім раёне, дзе рабяты значна перавыканалі план асваення капітальных укладанняў: асвоілі 110 тысяч рублёў. Выдатныя водгукі аб атрадзе выказваліся і першым сакратаром Рэчыцкага райкома камсамола Надзеяй Шафарэнка. Камсамольскія работнікі часта бывалі ў атрадзе, таму добра ведалі аб справах студэнтаў ГДУ. А яшчэ паказалі сябе байцы СБА «Волаты» на традыцыйным фестывалі студэнцкіх атрадаў, які праходзіў у Рэчыцкім раёне. Сярод дзевяці атрадаў яны сталі першымі і атрымалі Ганаровую грамату Рэчыцкага райкома камсамола.

У поспехах СБА «Волаты» асаблівых сакрэтаў няма. Проста набылі яго байцы ў сумеснай і самааддананай працы на карысць грамадства тую галоўную і важную рысу, якая завецца сталасць.

Т. ДУБЯК.
Рэчыцкі раён.

«Хлеб — имя существительное». Фота С. Коваля, студэнта геафака.

ЗАРАНАК НАД ФЕРМАЙ

Бульбіна булькнула ў каструлю, а Оля Радомская развяла рукамі: — Нашы ўсе на ферме, пайшлі на дойку...

Каровы яшчэ не вярнуліся з пашы, але на ферме ўжо кіпела работа. Дзяўчаты разносілі па кармушках зялёную масу. Працавалі хутка — спяшаліся закончыць да прыходу статку.

Паняцце «студэнцкі атрад» даўно не звязваюць з адной толькі будоўляй. У спіс спраў СБА Гомельскага дзяржаўнага універсітэта прыбавілася яшчэ адна. У гэтым годзе тут упершыню створан атрад жывёлаводаў.

Вестка аб тым, што фарміруюць атрад даярак, імгненна аблятела універсітэт. Справа была новая, нікім са студэнтаў не апрабаваная.

І сапраўды, пачаўся працоўны семестр з эпізода даволі рамантычнага: на месца дыслакацыі адправіліся самалётам. І хаця лёту ўсяго 10 мінут, але факт ёсць факт. У вёсцы Рэчкі, цэнтры аднайменнага саўгаса, дзе прызямліўся АН-2П рэйсам з Гомеля, студэнтаў ужо чакалі.

— Вось яны, жывёлаводы! — узрадавана сказаў дырэктар саўгаса В. М. Ціханенка. — Вельмі добра, а то галаву ламалі, хто падменіць нашых даярак на час адпуску.

Вёска Ухава, куды накіравалі СБА «Сож», сустрэла дзяўчат патрыярхальным спакоем, крыштальна чыстым паветрам і звінячай цішынёй.

— Дзяўчаты, прыгажосць якая! — захаплялася камісар Таня Жылкіна. — Такую вёсачку я раней бачыла толькі ў кіно...

Рашэнне аргпытанняў, як жартавалі дзяўчаты, адняло цэлы дзень. Але вось, нарэшце, усё ўладжана. Заўтра — на ферму! Каб зразумець з якім хваляваннем чакалі студэнткі гэтага моманту, дастаткова сказаць, што ніхто вопыту ў даенні кароў не меў, а некаторыя нават і ўбачылі буронак вось так — рукой дацягнуцца — упершыню. Таму і аглядваўся нехта спалохана па баках, калі ўпершыню аказаліся ў кароўніку.

Гэта ўжо цяпер, пасля месяца работы, дзяўчаты ўпэўнена кажуць, што не такая гэта і мудроная справа — даіць кароў. Тым больш, даільным апаратам. Больш складана было выклікаць прыхільнасць да сябе жывёл, якія ўжо прывыклі да сваіх даярак і спачатку недаверліва пазіралі на новых гаспадынь.

— Вы, дзяўчаткі, з імі ласкава абыходзіцеся і, вось пабачыце, не будзе ніякіх праблем, — павучалі жанчыны.

І на самой справе. Дзіву даешся, гледзячы, як дзяўчаты, якія ўсё жыццё пражылі ў гарадзе, упэўнена абыходзяцца з жывёламі, быццам толькі тым пастаянна і займаліся, што даілі кароў.

Ірына Натарава пералівае малако з даільнага апарата ў вядро і працаджвае ў бітон: прадукцыі ў дзяўчат не абыдзены ўвагай. Тое ж самае можна сказаць і аб якасці дойкі ў цэлым. Пасля таго, як карову падояць апаратам, студэнткі дадойваюць яе ўручную. Малака дабаўляецца няммога, але апошняе — самае тлустае. Таму даводзіцца так старацца.

У памяшканні кароўніка весела пераклікаюцца дзяўчаты. Ідзе вячэрняя дойка.

Вядома, што лета — час высокіх надояў. Гэты перыяд з лёгкай рукі газетчыкаў назвалі часам вялікага малака. Адпаведна ўзрастае і аб'ём работы.

— Тым не менш, за ўсе дні, што працуем, — гаворыць камандзір Ірына Казімір, — не давялося пачуць ні адной скаргі на цяжкасці.

Побач, у суседнім памяшканні, на дарошчванні маладняку заняты Ала Каралёва і Таццяна Жылкіна. Сказаць, што яны спраўляюцца са сваімі абавязкамі — значыць, нічога не сказаць. Працуюць дзяўчаты выдатна, як гаворыцца, справа ў руках гарыць.

...Вёска яшчэ спала. А ў школе, дзе размясціўся жывёлагадоўчы атрад, запаліліся агеньчыкі. Праз некалькі мінут студэнты ўжо крочылі вясковай вуліцай да фермы. Займаўся світанак.

В. ГРАМОВІЧ,
студэнт факультэта журналістыкі БДУ імя У. І. Леніна.
Веткаўскі раён.
(«Знамя юности», № 155).

УДЗЯЧНЫ СЕЛЬСКІЯ ПРАЦАЎНІКІ

Калектыў універсітэта ўжо на працягу некалькіх гадоў шэфствуе над саўгасам «Рэчкі» Веткаўскага раёна. Выкладчыкі, супрацоўнікі і студэнты аказваюць гэтай гаспадарцы значную дапамогу ў нарыхтоўцы кармоў, вырошчванні і ўборцы сельскагаспадарчых культур, выкананні іншых працаёмкіх работ. Як вядома, у мінулым годзе ГДУ быў прысуджаны пераходны чырвоны вымпел з выдачай грашовай прэміі Веткаўскага райкома партыі і Цэнтральнага РК КПБ г. Гомеля за лепшыя паказчыкі па нарыхтоўцы кармоў у падшэфным саўгасе «Рэчкі». Пры ўручэнні ўзнагароды ў рэктараце была выказана ўпэўненасць, што універсітэцкі калектыў не пашкадуе сіл, каб пераходны вымпел атрымаў у ГДУ пастаянную прапіску. Дадзенае слова пацвярджаецца канкрэтнымі справамі. Дружна і плённа працавалі універсітэцкія атрады ў падшэфнай гаспадарцы і сёлета. Даведзенае заданне значна перавыканана. Для саўгаса нарыхтавана 713 тон сена, 500 — саломы, 420 — сенажу і сіласнай масы. На 21,5 га вырошчваліся караняплоды і гародніна, ураджай якіх абяцае быць багатым. Ён будзе ўбраны таксама сіламі калектыву універсітэта. А ўчора ў саўгас адправілася 100 студэнтаў біялагічнага факультэта, якія на працягу месяца будуць дапамагаць рабочым на ўборцы бульбы.

Працаўнікі падшэфнай гаспадаркі шчыра ўдзячны калектыву ГДУ за той значны ўклад, які ён уносіць у развіццё і ўмацаванне эканомікі саўгаса.

У летні перыяд атрады выкладчыкаў і супрацоўнікаў універсітэта выязджалі на сельгасработы таксама ў Жыткавіцкі, Лоеўскі, Мазырскі, Калінкавіцкі і Гомельскі раёны. Усяго адпрацавана больш 6600 чалавека-дзён.

Вялікі аб'ём работ прадстаіць выканаць студэнцкім сельскагаспадарчым атрадам, якія будуць працаваць, акрамя падшэфнага саўгаса, у 20 гаспадарках Петрыкаўскага і Жыткавіцкага раёнаў. Яны поўны рашучасці сваёй самааддайнай працай таксама заслужыць шчырую ўдзячнасць калгаснікаў і рабочых саўгасаў.

На здымках: 1. Пагрузка зацюкаванага сена ў саўгасе «Рэчкі». 2. У час адпачынку з палітінфармацыяй перад сваімі таварышамі па працы выступае загадчык кафедры оптыкі, член парткома А. М. Сердзюкоў.

Фота К. Дзмітэркі.

МЫ — ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІСТЫ

ПАМЯЦЬ

Ліпеньскай раніцай з піянерскага лагера «Усход-1» вытворчага аб'яднання «Гомсельмаш» выйшаў атрад чэшскіх піянераў. Яны прыехалі ў Гомель з Пельгржымава Паўднёва-Чэшскай вобласці. Толькі некалькі гадзін назад рабяты вярнуліся з захапляючай паездкі ў старажытны Кіеў, і здавалася, лепш за ўсё ім, стомленым, але задаволеным і ўзбуджаным ад новых яркіх уражанняў, адпачыць ва ўтульным і светлым корпусе, у вокны якога так ласкава глядзела сонейка.

Сапраўды, чаму б не адпачыць пасля трох тыдняў разнастайных экскурсій, сустрэч, конкурсаў і агляду... Але гэта пытанне, гэта слова «чаму» не магло ўзнікнуць у тую раніцу, таму што юныя піянеры братняй Чэхаславакіі ішлі на хвалюючую сустрэчу з гераічным мінулым той краіны, той рэспублікі, якая месяц назад стала ім другім домам, ласкавым і цудоўным, падараваўшым новых сяброў.

Рабяты не маглі не пайсці яшчэ і таму, што прадстаяла іх сустрэча з гісторыяй сваёй Чэхаславакіі. Толькі ўявіце сабе: на сустрэчу з мінулым сваёй Радзімы ў беларускіх лясах! На сустрэчу — па партызанскай сцежцы.

Так, піянеры ішлі не проста па лясной сцяжынцы, пераплеценай карункамі сонечных промняў. Яны ішлі па партызанскай сцежцы беларускага лесу, які неад'емны ад нашай рэспублікі так, як і зялёныя каменныя Татры ад Чэхаславакіі. І гэты беларускі лес беражліва прыняў чэшскіх хлопчыкаў і дзяўчынак у свае халаднаватыя, выратавальныя ад спёкі абдымкі, як прымаў і выратоўваў ад нядобрых варожых вачэй атрады народных мсціўцаў у грозныя ваенныя гады.

Юных чэшскіх піянераў вёў па партызанскай сцежцы былы партызан. З маршчынамі на пастарэўшым, але ўсё ж маладым і добрым твары. З сівізной у валасах, і з любоўю да ўсіх добрых людзей, да гэтых маленькіх грамадзян братняй краіны, да ўсіх маладых, якія народжаны, каб расці, любіць, а не пакутаваць ад сляпога жалеза і свінцу, ад смяротнага атаму.

Партызан ненавідзеў ворагаў, ён страляў у фашыстаў, забіваў яго азвярэлых слуг, але не мог і не хацеў забіваць у сабе любоў, не меў права нават на секунду забыць пра любоў да тых, хто ўжо быў і чакаў дапамогі ад дабра, якое знішчае зло; да тых, хто яшчэ павінен быў з'явіцца ў будучым, і хто стаў праз сорак гадоў вось такімі кірпаносымі хлопчыкамі і дзяўчынкамі, такімі падобнымі і блізкімі, такімі аднолькавымі і ў Беларусі, і ў Чэхаславакіі, і ва ўсім свеце.

І за гэтых рабят, за іх бацькоў, якія вельмі рана сталі дарослымі і спаўна спазналі гора, чалавечыя пакуты, і за бацькоў іх бацькоў, якія захавалі будучыню Зямлі, змагаліся гэты былы партызан, просты чалавек, настаўнік Іван Сямёнавіч Гаруноў і ён, яго сябар, смяльчак і душа-чалавек, такі сціплы на старым фотаздымку, з адкрытым тварам, чэснымі вачыма, якія не спалохаліся зазірнуць самой смерці ў твар.

Ён — гэта славацкі патрыёт Ладзіслаў Дында, чалавек гуманнай прафесіі ўрача, які стаў у гады Вялікай Айчыннай вайны героем-партызанам.

Больш 40 гадоў назад па такой жа сцяжынцы разам з групай падрыўнікоў брыгады «Бальшавік» Дында ішоў на заданне. Як і зараз, шапацела лісце і спявалі птушкі. І раптам — выстралы. Варожая засада прымусіла народных мсціўцаў адступіць у няроўным баі. Ладзіслаў Дында застаўся адзін. Адзін на адзін з лесам, з самім сабой, небяспекай сустрэчы з новай засадай.

Ноч была трывожнай, доўгай і вельмі цёмнай. Цемра паглынала ўсе гукі, а сама паглынала выстраліць смяротным агнём. Ладзіслаў ведаў, што яго ў незнаёмым лесе шукалі сябры. І ён шукаў іх...

Туманнай раніцай, свежай і мокрай, якая бліскала лужынамі на лясной дарозе, слаба ўбачыў фурманку з людзьмі. Падышоў бліжэй. Агеньчыкам надзеі бліснула ў мутнаватых промнях узыходзячага сонца чырвоная стужка на шапцы. «Свае! Яны знайшлі яго!» — падумалася хутка, нават вельмі хутка.

Дында шагнуў насустрач незнаёмцам. Шагнуў насустрач паліцэйскай засадзе. Насустрач сваёй гераічнай смерці...

Пра гэта ў партызанскай крынічцы, на месцы былой стаянкі гомельскага гарадскога атрада народных мсціўцаў, расказаў рабятам І. С. Гаруноў, былы начальнік штаба партызанскага атрада імя Чкалава брыгады «Бальшавік».

Піянеры слухалі моўчкі, не зварухнуўшыся, таму што гэта быў расказ аб вайне, раны якой кровацочаць і па сённяшні дзень, баляць ад вар'яцтва тых, каму патрэбна новая вайна.

Рабяты маўчалі, сваімі сэрцамі адчуваючы тую цану, якой людзі заплацілі за сённяшні мірны дзень. Яны яшчэ раз зразумелі, што іх піянерскі атрад — гэта не толькі вясёлы хор дзіцячых галасоў і забавы рабят, якія выдатна адпачылі ў сваіх савецкіх сяброў. Іх атрад — пасланец дружбы двух нашых народаў. Гэта праяўленне той вялікай дружбы, якая загартавалася ў гады вайны. І адно са звенняў савецка-чэхаславацкага братэрства было выкавана тут, у гомельскіх лясах.

Баявой дружбай прасякнуты старыя фотаздымкі ў партызанскім альбоме Івана Сямёнавіча, якія з цікавасцю разглядалі піянеры. Аб дружбе, змацаванай крывёю, гавораць зямлянкі на паляне каля крынічкі. Помнікам партызанскаму подзвігу і партызанскаму братэрству сёлета ўздымецца тут 26 лістапада, у дзень 40-годдзя вызвалення Гомеля ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, мемарыяльны комплекс «Партызанская крынічка».

Дружбу людзей дзвюх краін і двух пакаленняў сімвалізуе і піянерскі гальштук, які чэшскія рабяты павязалі былому партызану. І гэта не толькі ўдзячнасць за праўдзівы суровы расказ ветэрана. Гэта яшчэ — даніна будучых гаспадароў сваёй краіны святой памяці аб тых днях, калі нашы народы плячо ў плячо змагаліся з фашызмам.

Любая памяць умомант можа стаць забыццём, калі ў яе летапіс не будуць уносіцца новыя радкі. У Кнізе савецка-чэхаславацкай дружбы, услед за старонкамі, напісанымі крывёю антыфашыстаў-пабрацімаў, з'явіліся новыя, авеяныя гераікай працы сумесных вахт дружбы, якія неслі на «Аграбудзе» і «Гомсельмашы» бацькі чэшскіх і беларускіх рабят. Невялікім, але яркім радком з'явіўся і гэты паход піянераў Чэхаславакіі да месца баявой славы Гомельшчыны...

Атрад вяртаўся ў лагер. Партызанская сцежка зноў, у другі раз, перасекла нітку нафтапровода «Дружба», па якому з Савецкага Саюза ў сацыялістычныя краіны, у тым ліку і ў Чэхаславакію, пастаўляецца чорнае золата — нафта.

І падумалася: вось яна, жывая, увасобленая сувязь часоў і пакаленняў, матэрыялізаваная дружба двух народаў-братоў, у якой яшчэ адным звяном, яшчэ адным маленькім, але моцным вузельчыкам стаў чырвоны гальштук чэшскіх піянераў на грудзях былога беларускага партызана.

І. АФАНАСЬЕЎ,
студэнт 4-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта, атрадны важаты.

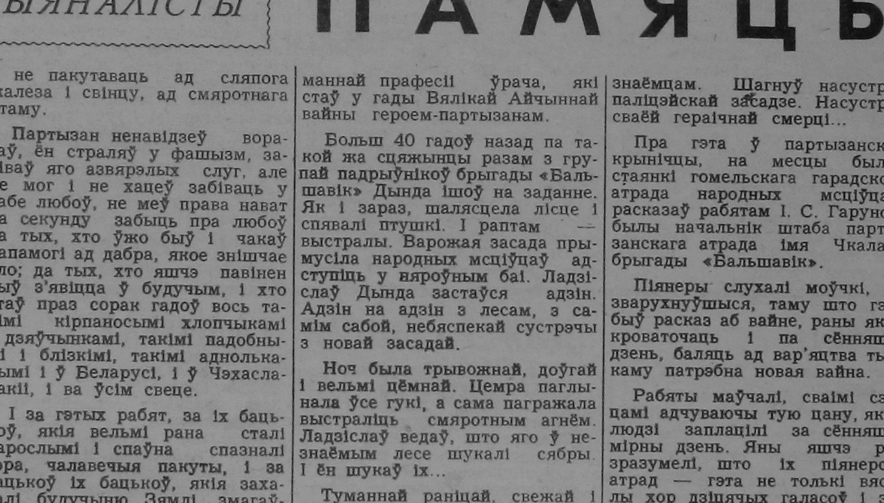

НА ЗДЫМКУ: былы партызан І. С. Гаруноў вядзе чэшскіх піянераў да партызанскай крынічкі.

Фота М. Бальковіча.

ДА ЎВАГІ КУРАТАРАЎ І ПАЛІТІНФАРМАТАРАЎ!

У верасні рэкамендуецца сярод студэнтаў правесці гутаркі на наступныя тэмы:

I. ПЫТАННІ ПАЛІТЫЧНАГА ЖЫЦЦЯ

1. Сутнасць сацыялістычнай дысцыпліны — добрасумленная праца з поўнай аддачай сваіх сіл і ведаў агульнай справе.

У аснову палітінфармацый і гутарак пакласці ацэнкі і вывады, змешчаныя ў выступленні таварыша Ю. У. Андропава на сустрэчы з ветэранамі партыі, патрабаванні пастановы ЦК КПСС, Савета Міністраў СССР і ВЦСПС «Аб узмацненні работы па ўмацаванню сацыялістычнай дысцыпліны працы» (гл. «Праўду» за 7 і 16 жніўня г. г.)

II. ПЫТАННІ ЭКАНАМІЧНАГА ЖЫЦЦЯ

2. Своечасова і якасна завяршыць уборачныя работы (аб забеспячэнні ў калгасах і саўгасах высокіх тэмпаў работ на ўборцы бульбы і іншых культур, максімальным выкарыстанні наяўных рэзерваў папаўнення кармавых запасаў).

Матэрыял публікуе «Сельская газета».

III. ПЫТАННІ КУЛЬТУРЫ І КАМУНІСТЫЧНАГА ВЫХАВАННЯ

3. Кожны ветэран партыі і працы — настаўнік моладзі (аб павышэнні ролі ветэранаў ва ўсіх сферах вытворчага і грамадскага жыцця, аб шырокім выкарыстанні іх багатага вопыту ў выхаванні падрастаючага пакалення).

У аснову палітінфармацый і гутарак пакласці ацэнкі і вывады, выкладзеныя таварышам Ю. У. Андропавым на сустрэчы ў ЦК КПСС з ветэранамі партыі (Гл. «Праўду» за 16 жніўня г. г.).

4. Актыўна фарміраваць новы тып эканамічнага мыслення (аб узбраенні кожнага працаўніка глыбокімі эканамічнымі ведамі, выхаванні пачуцця гаспадара вытворчасці, ініцыятыўнага падыходу да даручанай справы).

Матэрыял публікуе «Советская Белоруссия».

IV. ПЫТАННІ МІЖНАРОДНАГА ЖЫЦЦЯ

5. Прадухіліць мілітарызацыю космасу (аб новых буйных ініцыятывах СССР па прадухіленню распаўсюджвання гонкі ўзбраенняў на касмічную прастору).

Гл. матэрыялы на гэту тэму, апублікаваныя ў «Праўдзе» 22 жніўня г. г.

6. Капіталізм без прыхарошвання: рэальныя і ўяўныя магчымасці вышэйшай школы на Захадзе.

Матэрыял апублікаван у бюлетэні «Аргументы и факты», № 30 за 1983 г.

НЕВЫЧЭРПНАЯ СКАРБНІЦА ВЕДАЎ

Бібліятэка, а гэта значыць кніга, неаддзельная ад нашага жыцця. Яна частка нашых дзён, радасцей і смутку, фундамент навукі, культуры, адукацыі. Бібліятэка дапамагае чалавеку не толькі лепш зразумець мінулае, але і не адстаць ад сучаснага жыцця.

Сёння ў сховішчах і чытальных залах бібліятэк ГДУ налічваецца звыш 700 тысяч экземпляраў літаратуры. Кніжны фонд бібліятэкі пастаянна папаўняецца навінкамі ў адпаведнасці з вучэбнымі планамі, навукова-даследчай і ідэйна-выхаваўчай работы універсітэта. Унікальным з'яўляецца збор твораў у аддзеле рэдкіх кніг. Гэтыя выданні дарагія нам не толькі таму, што кожнае па-свойму адлюстроўвае пэўную эпоху, мы бачым у іх лёсы і самых кніг, і іх творцаў. Пранікаючы ў таямніцы кніг, мы не толькі лепш разумеем самі кнігі і аўтараў, але і ўнікаем у барацьбу ідэй, важных і цікавых для сучаснага чытача.

Да паслуг чытачоў бібліятэка прадстаўляе лепшыя творы рускага, савецкага і замежнага мастацтва. Усю літаратуру бібліятэка набывае з кнігагандлёвых арганізацый г. Гомеля, а таксама ўсёй нашай краіны. Некаторыя выданні выпісваюцца з ЗША, Англіі і іншых зарубежных краін. У работу па камплектаванню фондаў вялікі ўклад уносяць загадчыкі кафедр універсітэта, галоўны бібліёграф-камплектатар З. Ф. Аўраменка.

Стварэнне сістэмы фондаў, цотная іх класіфікацыя самі па сабе яшчэ не маглі б зрабіць набыткам чытача сотні тысяч бібліятэчных кніг. Патрабуецца пастаянная работа з даведніцка-бібліяграфічным апаратам, каб разумна растаўленыя клапатлівымі рукамі бібліятэкараў маўклівыя рады кніг пачалі падпарадкоўвацца чытачу.

Сэрца гэтага апарата — каталогі, асноўны даведнік чытача ў выбары неабходных яму кніг. Сістэма каталогаў носіць універсальны характар і ўключае алфавітныя і сістэматычныя каталогі для чытачоў, каталог перыядычных выданняў, аўтарэфератаў, генеральны алфавітны каталог, сістэматычную картатэку часопісных і газетных артыкулаў. У ёй сабраны матэрыялы, апублікаваныя ў перыядычных выданнях. Часта яны з'яўляюцца адзінай крыніцай звестак па таму ці іншаму пытанню. Бібліяграфічная літаратура вельмі дапамагае чытачу, які сур'ёзна працуе з кнігай. У якой бы зале бібліятэкі не займаўся чытач, якімі б пытаннямі не цікавіўся, ён заўсёды атрымае неабходную даведку і інфармацыю аб кнігах, артыкулах, рэцэнзіях. Бібліёграфы складаюць спісы літаратуры па розных актуальных тэмах развіцця навукі, культуры, тэхнікі.

Добрымі дарадчыкамі чытачоў з'яўляюцца загадчыца даведніцка-бібліяграфічнага аддзела Н. А. Гурэвіч, старшы бібліёграф Н. Д. Кручкова, старшы бібліятэкар Ж. А. Жыліцкая. Яны дапамагаюць чытачу знайсці тыя крыніцы, па якіх ён зможа адшукаць патрэбную яму літаратуру, пры неабходнасці вучаць правільна выпісваць назвы артыкулаў з каталогаў і картатэк, карыстацца бібліяграфічнымі і даведніцкімі выданнямі.

Асноўная задача бібліятэкі — абслугоўванне чытачоў літаратурай — ажыццяўляецца праз дамашнія абанементы, чытальныя залы, міжбібліятэчны абанемент і бібліятэкі кабінетаў, якія складаюць у цэлым адзіны аддзел абслугоўвання. Кожны дзень тысячы тамоў літаратуры рухаюцца ў чытальныя залы, на абанементы. Кніга ідзе да чытача. Прачытаная, вяртаецца ў кніжныя сховішчы. Так штодзенна: у адзін і другі бок рухаецца каля 2500 кніг. Гэта патрабуе добрых ведаў, кантролю за праходжаннем заказаў на ўсіх участках гэтага вялікага кніжнага канвеера. За кожнай кнігай, якая трапляе ў рукі чытача, стаіць чалавек, які прысвяціў сваё жыццё высакароднай прафесіі бібліятэкара. У добрай арганізацыі работы бібліятэкі вялікая заслуга загадчыцы аддзела абслугоўвання Л. К. Сальнікавай, старшых бібліятэкараў Т. І. Пархоўскай, А. К. Меланіч, Н. І. Гіргель, бібліятэкара Э. І. Палтаран, рэдактара каталога Г. Ф. Старынскай і інш.

Выключную ролю адыгрывае кніга для тых, хто пачынае вучобу ва універсітэце. Тут будуць займацца юнакі і дзяўчаты, якія збіраюцца стаць спецыялістамі высокай кваліфікацыі. Праз самастойную і сістэматычную працу над кнігай студэнт можа развіць у сабе такія важныя якасці як працалюбства, настойлівасць, сіла волі. Паўсядзенныя зносіны з кнігай дазволяць яму глыбока, усебакова засвоіць вывучаемы матэрыял, трывала авалодаць ведамі, развіць сваё мысленне, памяць, мову. Таму трэба беражліва адносіцца да кніжнага фонду бібліятэкі, выконваць правілы карыстання літаратурай на абанементах і ў чытальных залах бібліятэкі. Кожны чытач павінен памятаць, што кніга — народны набытак і яго трэба берагчы. Нельга падкрэсліваць тэкст і рабіць розныя запісы на старонках кніг, вырываць лісты і г. д. Вінаватыя ў псаванні кніг пазбаўляюцца права карыстацца бібліятэкай на пэўны час. Неабходна вытрымліваць тэрміны карыстання кнігай, заўсёды памятаць аб тым, што яе чакаюць іншыя чытачы.

«Занятия с книгами — юность питают, старость увеселяют, счастье украшают, в несчастии доставляют убежище и утешение, дома радуют, в не дома не мешают», — гаварыў аб кнізе Цыцэрон.

Беражыце кнігу — крыніцу ведаў чалавека!

В. КАСЦЮЧЭНКАВА,
загадчыца бібліятэкі ГДУ.

СПОРТ

АБАРАНЯЛІ ГОНАР РЭСПУБЛІКІ

Самай знамянальнай падзеяй у спартыўным жыцці краіны сёлета, бясспрэчна, стала VIII Спартакіяда народаў СССР. Больш чым месяц яна прыцягвала ўвагу шматлікіх аматараў спорту.

У важнейшых спаборніцтвах перадалімпійскага цыкла прынялі ўдзел і дзевяць студэнтаў нашага універсітэта. Трое з іх удастоены ўзнагарод. Сярэбраны медаль па класічнай барацьбе заваяваў выпускнік факультэта фізвыхавання, майстар спорту СССР міжнароднага класа Аляксандр Казоўскі, бронзавы — па вольнай барацьбе — студэнт гэтага ж факультэта Норайр Айвазян.

На трэцюю прыступку п'едэстала гонару ўзнімалася і студэнтка-завочніца ГДУ гімнастка Алена Палявая.

(Наш кар.).

У ВНУ краіны

ДЫЯЛОГ З ПАДРУЧНІКАМ

У Латвійскім універсітэце пачаўся незвычайны эксперымент. Будучыя фізікі і хімікі цяпер вывучаюць адзін з раздзелаў вылічальнай тэхнікі без дапамогі выкладчыкаў. Тэкст падручніка, якім яны карыстаюцца, запраграмаваны і ўведзены ў ЭВМ. Машыну надзялілі уменнем прыстасоўвацца да ўзроўню ведаў кожнага студэнта, даваць індывідуальныя кансультацыі, сачыць за працэсам засваення матэрыялу і, нарэшце, прымаць экзамены.

Такую магчымасць дала дыялагавая сістэма «Рыга», створаная ў Інстытуце фізікі цвёрдага цела універсітэта. Яна не патрабуе валодання машыннай мовай, дазваляе весці зносіны з камп'ютэрам па-руску і палатышску. Дыялагавая сістэма «Рыга» універсальная. Карыстацца ёй могуць студэнты ўсіх факультэтаў універсітэта.

ЦЫРК АДКРЫВАЕ СЕЗОН

9-га верасня адкрывае свой чарговы сезон Гомельскі дзяржаўны цырк. У вялікую разнастайную праграму ўключаны атракцыён «Паветраны палёт» пад кіраўніцтвам заслужанага артыста РСФСР В. Лобзева, нумары «Джыгіты Таджыкістана» пад кіраўніцтвам засл. артыста рэспублікі А. Турдзіева, «Гімнасты на турніках» пад кіраўніцтвам засл. артыста РСФСР Н. Лявонцьева, «Гімалайскія мядзведзі» пад кіраўніцтвам засл. артыста РСФСР Л. Безано, «Ілюзія і маніпуляцыя» засл. артыста РСФСР Ю. Пісарэнкі. Выступяць таксама іншыя вядучыя майстры савецкага цырка.

Увесь вечар на манежы будзе выступаць папулярны клоун — заслужаны артыст РСФСР Аляксандр Родзін.

ДЛЯ РАЗВІЦЦЯ ТАЛЕНТАЎ

Дарагія першакурснікі!

Вы сталі студэнтамі Гомельскага дзяржаўнага універсітэта — вядучай ВНУ Беларускага Палесся. Вамі абраны нялёгкі шлях да навукі, кожны марыць стаць высокакваліфікаваным спецыялістам. Але сучасны студэнт павінен быць і чалавекам высокіх грамадзянскіх ідэалаў, валодаць шырокім культурным кругаглядам.

Студэнцкі клуб універсітэта «Маладосць» запрашае вас у гурткі мастацкай самадзейнасці: вакальна-інструментальны, харавы, тэатральны, гурток чытальнікаў, у ансамбль народнага танца. Пры клубе працуюць таксама аматарскія аб'яднанні. Іх мы называем клубамі па інтарэсах: клуб аматараў класічнай музыкі, клуб аматараў тэатра, кіно.

Чакаем Вас, дарагія першакурснікі!

Студэнцкі клуб ГДУ.

ВЯСЁЛЫ ПЕРАПЫНАК

ПЕРШАКУРСНІКАМ

Тое, што прафесар, які чытае табе лекцыі, некалі быў студэнтам, не азначае, што ты будзеш прафесарам.

АБ'ЯВА

Паступіў у продаж цікавы набор — «Юны студэнт». У прыгожай шкатулцы знаходзяцца маленькія курсавыя работы. З іх можна скласці маленькі дыпломчык. Інструкцыя дадаецца.

• • •

Студэнт не ведае матэрыялу ў двух выпадках: калі яшчэ не праходзілі і калі ўжо прайшлі.

СТУДЭНЦКІЯ ПРЫКМЕТЫ

Калі:

...ты выступаеш на семінары і не можаш звязаць двух слоў, значыць табе падсунулі канспект з неразборлівым почыркам.

...выкладчык зайшоў і, агледзеўшы прысутных, здзіўлена глядзіць на цябе, значыць ты зноў трапіў не ў сваю аўдыторыю.

...ты спіш і бачыш каляровыя сны, значыць, выкладчык паказвае на занятках каляровыя дыяпазітывы.

...студэнтка глядзіць у вочы выкладчыка, а ён саромеецца і чырванее, значыць ён яшчэ малады і працуе нядаўна.

...выпускнік гаворыць, што атрымаўшы дыплом, ён і ў вадзе не ўтопіцца, ні ў агні не згарыць, значыць пасля заканчэння універсітэта ён хоча ўладкавацца на работу пажарнікам і па сумяшчальніцтву выратавальнікам на пляжы.

З САЧЫНЕННЯЎ АБІТУРЫЕНТАЎ

● В коннице Будённого Павел защищал завоевания революции, за что был контужен и надолго прикован к постели.

● Только здоровому, хорошо развитому человеку по плечу наша космическая техника.

● Многие люди свои прекрасные порывы души направляли на неправильный путь. Пушкин же помог навести порядок в своих сердцах.

● Образ Наташи — это образ миллионов советских девушек.

● Петербург и в наше время прекрасный город.

● В мужике зреет народное сознание. Он уже не идет в кабак.

(Выпісаў член экзаменацыйнай камісіі, асістэнт кафедры рускага, агульнага і славянскага мовазнаўства А. ВЛАСАЎ.)

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, прафком, Савет кафедр грамадскіх навук выказваюць глыбокае спачуванне дацэнту кафедры гісторыі КПСС ЭСМАНТОВІЧУ Ігару Феафілавічу з выпадку напаткаўшага яго гора — смерці БАЦЬКІ.

Рэктарат, партком, камітэт ЛКСМБ універсітэта выказваюць глыбокае спачуванне намесніку сакратара камітэта камсамола ШЭВЕЛЕВАЙ Валянціне Іванаўне ў сувязі з напаткаўшым яе горам — смерцю МАЦІ.

«Гомельский университет» — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМБ и профкомов Гомельского государственного университета (на белорусском языке), Гомельская фабрыка «Паледрук» Дзяржкамітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 1 друк. аркуш. Тыраж 2000 экз.
Наш адрас: вул. Савецкая, 104, п. 3-11, т. 56-16-52.

АЗ 20590

Заказ 3082